

F 374

F 374

E 9009965

Določila

o dobivanju vode iz vodovoda mesta ljubljanskega.

§ 1. Iz mestnega vodovoda je vsakemu dovoljeno dobivati vode, in sicer:

1. za navadno domačo porabo, t. j. za pitje, kuhanje, pranje in snaženje;
2. za obrtne in poljedelske namene.

§ 2. Za domačo porabo (§ 1., odstavek 1.) oddaje se voda brez posebnega povračila, ampak plačevati je za njo le tisto naklado, ki je določena v deželnem zakonu s 4. dne aprila 1890 l. šte. 8. dež. zak.

V obrtne in poljedelske namene (§ 1., odstavek 2.) pa se oddaje voda po merjeni ali dogovorjeni množini in po določenem, od deželnega odbora dogovorno s c. kr. političnim deželnim oblastvom potrjenem ceniku.

§ 3. Kdor hoče iz mestnega vodovoda dobivati vode, mora to naznaniti vodstvu mestnega vodovoda, na kar doboje napovedno polo. V njej mora vse razpredelke primerno napisati in pristaviti, da so mu znani vsi pogoji o napeljavi in oddaji vode ter da se jim brez pridržka udaje.

§ 4. Vodovodni urad dá po svojih organih pregledati dotične prostore, da se preveri, če so zapiski o njih v napovedni poli istiniti. Po tem ogledu ukrene vodovodno vodstvo, na kakšen način bode gospodar dobival vode.

Zato in tudi zaradi poznejšega pregleda že gotovih vodovodnih naprav morajo vsi prostori, po katerih bodo prevodne cevi, vedno pristopni biti vodovodnim organom.

§ 5. Za navadno domačo potrebo (§ 1., odstavek 1.) določuje se v porabo naslednja množina vode:

Za stanovanja do 500 K letne stanarine po 300 litrov na dan ali pa 9 kub. metrov na mesec,
od 500 do 1000 K po 450 litrov na dan ali po 135 kub. metrov na mesec,
nad 1000 K po 600 litrov na dan ali po 18 kub. metrov na mesec.

Da se konstatuje koliko se potroši vode v kaki hiši, v to služi za merilo ves njen mesečni potrošek, kateri se mora ujemati z vsoto posameznim stanovanjem dovoljenim množin vode. Presežek te skupne množine se boče smatral za večji potrošek, ki ga bode posebe plačati. Mesto ljubljansko si (zaradi revizije) pridržuje pravico, da sme povsod tam, koder se mu vidi potrebno, dati ob stroških hišnega gospodarja napraviti vodomere. Če kaže vodomere ob mesečnem pregledu, da se je preko dovoljene množine potrošilo vode, zaračuni se gospodarju ta večji porabek z 0,24 K od kubičnega metra.

§ 6. Potrošek vode v obrtne in poljedelske namene določuje se z vodomeri. Sestavo ter postavljanje in vzdrževanje vodomeroz pridržuje si mestna občina.

§ 7. Mesto dá ob stroških dotičnih gospodarjev navrtati cestne cevi ter izvesti vodovode do vodomera ali do glavne zaporne pipe v hišah.

Vodomer in glavno zaporno pipo oskrbi tudi mesto.

Lastninsko pravico do tega vodovoda ima mesto ljubljansko; zato pa mora skrbeti, da je ta del tudi vedno v dobrem stanu.

§ 8. Po hišah in zemljiščih (od glavne pipe ali vodomera dalje) morajo si gospodarji sami oskrbeti in vzdrževati vodovodne naprave.

Vendar se jim je pri tem natančno ravnati po osebnem pravilniku, ki je določen za izgotavljanje hišnih vodovodov. Vrh tega so dolžni vodovode po svojih zemljiščih vzdrževati v popolnoma dobrem stanu in dati nemudoma odpraviti ob svojih stroških ves nedostatek, naj si bodo nedostatki njim ali mestu v kvar.

Mesto, oziroma vodstvo mestnega vodovoda, sme vsak čas po svojih organih dati pregledati in preizkusiti notranjo uravnava zasebnih vodovodov.

Ako so izdelani slabo ali ne po izdanih predpisih, dati je takoj nedostatke odstraniti, če ne, je vodstvo mestnega vodovoda upravičeno, dotok v take vodovode popolnoma zatvoriti.

§ 9. Če gospodar namerava po zasebnih vodovodih kaj preurediti, mora to prej pismeno naznaniti vodovodnemu uradu, in prepovedano je strogo, zasebne vodovodne naprave prenehati brez pritrdila vodovodnega upraviteljstva.

§ 10. Če kedaj prestane dotok vsled potrebnih del pri mestnem vodovodu ali zato, ker se je ustavilo sploh dovajanje vode, to ne daje pravice zahtevati odškodnine od mesta, pa tudi ne, če kdo trdi da ne dobiva dosti vode, ali dovolj dobre, ali ne toliko, kolikor je želi.

§ 11. Vodomere preskrbuje in postavlja mesto samo ob svojih stroških, dotični hišni gospodarji ali obrtvalci morajo pa plačevati letno vodomersčino, ki se ravna po kalibru vodomera ter je razvidna iz cenika.

§ 12. Vodomeri morajo biti postavljeni v kakem zapiratem in nemraznem prostoru, a do njih smejo le vodovodni organi.

Vsak konsument ima pravico v pričo mestnih organov preveriti se, da so z vodomera posneti izkazi pravi in resnični. Če lastnik zasobnega vodvoda dvomi, da vodomere prav kaže, lahko zahteva, da se mu vodomere premeni in v mestni preizkuševalnici preizkusi. Ako je videti, da je vodomere preko dopuščene nenatančnosti ($\pm 4\%$ pri normalnem pretoku) napačen, plača mesto stroške za promeno in preizkušnjo, že plačane vodarine pa ne vrne. Ako pa ga preizkuševalci izpoznajo za pravega, mora zasobnik sam poravnati te stroške.

§ 13. Vodarina se plačuje v štiri enolikih obrokih ob začetku I., II., III. in IV. četrletja solnčnega leta. Po vodomere oddajano vodo in kakove večje potroške (gl. § 5.) je plačevati konec vsakega meseca (za bolj malo tudi konec vsakega četrletja).

Vodomersčino je takoj potem, kadar se postavi vodomere, v četrletnih najprejšnjih obrokih poplačati. Za kako začasno dobivanje vode plačati je praviloma precej ob zglasitvi, lahko pa se je glede tega plačila tudi kako posebe dogovoriti.

Vse je plačevati pri mestni blagajnici ljubljanski. Če dobivalec vode nad 14 dni po doteklem roku ne plača, sme mesto 6% one zamudne obresti zaračunati. Kadar preteko trije meseci, pa ni zastanek poravnani, zapre se dotok popolnoma.

§ 14. Tistim, ki imajo zasebne vodovode, prepovedano je izrecno, oddajati vodo v porabo izven svojega posestva, tudi ni smeti vode rabiti v noben drug namen, nego za kateri je bilo naznanjeno vodovodnemu vodstvu (§ 1., odstavek 1. in 2.).

Strogo je prepovedano, kakor si koli bodi napačno ravnati, brez potrebe pipe puščati odprte ali ne trdno jih zapirati, objetno pokvarjati vodovodne naprave, oddajati vodo ljudem, ki ne stanujejo v hiši, neresnično izpovedovati itd. Če se kaj takega zgodi, sme mesto po svojih vodovodnih organih ustaviti vodo.

§ 15. Kadar nastane ogenj, treba po zasobnih vodovodih sosednih zemljišč pozapreti vse pipe, če se ne rabijo za pogasitev požara, in gospodarji ali obrtvalci so dolžni, dokler gori, svoje vodovode dati gasilcem v porabo.

Gospodarjem, ki dobivajo vodo po vodomere, odpiše vodovodno vodstvo s tem provzročeni, izkazani večji porabek vode od izmerjene množine.

Ta določila je občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane odobril s sklepom seje dne 1. aprila 1890, št. 6268.

V Ljubljani, 12. dan maja 1890.

Župan:
Grasselli.